

Mikor, ha nem most?...

Sokszor elgondolkodom azon, hogy milyen lett volna a végzős évünk „Miss Rona” nélkül. Valószínűleg nem maradt volna el a szalagavató, sőt a kirándulásokra is elmehettünk volna, esetleges több buli lett volna megtartva. Emellett pedig nem online tanításban részesültünk volna, amit személy szerint én élveztem, hisz melyik diák ne élvezné, hogy nincs felelés vagy dolgozatírás okozta stressz, pizsamában lehet ülni órán, sőt akár enni is lehet közben. Nyilván ennek az időszaknak megvoltak a maga hátrányai is, hisz az említett stressz van, akiből kihozza a maximumot és jobban teljesít, vagy épp a társaságkedvelőknek bizonyosan hiányzott az élőbeszéd, a

tanároknak pedig olykor a visszajelzések, a diákok tényleges jelenléte. De azt sem kell elfelejteni, hogy bizonyos szempontból ez az online időszak lehetőséget adott arra, hogy ne csak pihenjünk egy kicsit, de új dolgokat is kipróbálhassunk, akár új hobbiba kezdjünk, vagy elolvassuk azt a témérdek könyvet, megnézzük azt a sok sorozatot vagy filmet, amire lehet, hogy máskülönben nem lett volna időnk.

Aztán persze mindenki izgult az érettségi miatt, pedig négy éven keresztül készültünk rá, visszagondolva pedig rájövünk, hogy nem is volt az olyan nehéz, mint mondták. Bár ez a legtöbb dolgozatnál vagy felelésnél így van, hiszen aki készül, az tudja, nemde? S ha nem is tudja, javítani bármikor lehet, a jövőben pedig senki nem fogja megkérdezni, hogy melyik évben született X, vagy mik a szonett műfaji sajátosságai, vagy mi a háromszög területének képlete, sőt valószínűleg azt sem, hogy mi a réz-szulfát képlete, de még azt sem, hogy egy bit az hány bájt, kivéve persze, ha valaki olyan pályát választ magának, ahol ezek szükségesek, netán részt vesz a Maradj Talponban vagy egy ahhoz hasonló műsorban.

Ennek függvényében a fiatalabb generációknak, sőt bárkinek, aki ezt olvassa, azt szeretném tanácsolni, hogy ne izguljanak olyan dolgok miatt, amiknek a jövőben nem lesz jelentőségük, hisz minek aggódni 5 percnél többet olyasmi miatt, amire 5 év múlva, lehet, emlékezni sem fogunk. Meg kell ragadni a pillanatot és kihozni belőle a lehető legjobbat. Ha meg akarsz szólítani valakit, hát szólítsd meg, ha el akarsz menni egy buliba, hát menj el, ha ki akarsz próbálni egy új hobbit, hát próbáld ki. Az egyetlen dolog, amit nem kapunk vissza, az az idő, akkor miért fecsérelnénk olyan dolgokra, amik nem érdekelnek minket? Nyilván a jövőnkre is gondolnunk kell, de ez nem azt jelenti, hogy közben nem élvezhetjük a jelent, hisz ki tudja mit hoz a holnap? Végezetül pedig, mikor, ha nem most?

Schifler Patrícia